

Ög 57. Väversunda kyrka.¹³

Litteratur: Anton Ridderstad, Östergötlands historia I (1914), s. 95; C. F. Nordenskjöld, Östergötlands minnesmärken (utg. av O. Frödin i Meddelanden från Öster-götlands forn-minnes- och museiförening 1933–34, s. 217); Thord Lindell, Östergötlands runstenar och den kristna missionen (i: Linköpings stifts julbok 1943).

Äldre avbildningar: C. F. Nordenskjöld, Teckning a.a.

251. Väversunda kyrka.¹⁴

Pl. 25.

Litteratur: Gideon Danell, Brev till Otto Frödin ^{11/11} 1928, dnr 4858/28 (ATA); Holger Arbman, Rapport till Riksantikvarien ^{16/10} 1929, dnr 4378/29 (ATA).

Äldre avbildningar: Foto B. Wallenberg, ^{8/7} 1928 (ATA); Foto H. Arbman a.a. (ATA).

Gravhäll av ljus kalksten, funnen år 1928 vid upptagandet av en grav på kyrkogården 14 m. väster om tornets sydvästra hörn. Den låg med runsidan nedåt och skulle just, enligt vad arbetarna meddelat mig, sönderslås, då de upptäckte undersidans reliefslinga och runor. Stenen förvaras nu i kyrkans vapenhus. L. 1,48, tj. 0,09, bredd nedtill 0,52 m. Stenen har breddats uppåt rätt kraftigt (största bredd nu 0,57 m.). Slingornas flätning har varit rikt utarbetad, reliefen är tämligen hög och till övervägande del välbevarad. Runorna äro smala och välbevarade, c:a 11 cm. höga.

Inskrift:

... ---- lahpi : ste : þn : yf... ...a : kup : hiq...

»... lade denna sten över ... sin.¹⁵ Gud hjälpe ...!«

Till läsningen: 1 kan möjligen vara nederdelen av ett r eller ett u. 2–3. endast nederdelen av hst:na synliga. 4: hst med bst upptill t.h., om bst funnits t.v. kan ej nu avgöras, då stenen här är bortslagen. Runan har alltså varit t eller l, det senare väl sannolikast. 5 l, helt bevarat, varefter de följande runorna äro välbevarade. 12 e står på oproportionerligt långt avstånd från 11 t, möjligen beroende på, att mellanrummet är något buktigt i ytan, från e-runan går ett streck nedåt t.h. och når undre slinglinjen men synes vara för långt för att kunna gälla som den väntade n-bistaven i en samstavaruna en. I 15 y är punkten tydlig. Av 16 f äro bistavarnas spetsar borta i brottkanten. 17 a, endast övre delen av runan bevarad. 23 a, endast spetsen av bst synlig i brottkanten.

Då possessivpronominet tydligt varit sina, är det en man, som lagt hällen över en kvinna. Efter den inledande rungruppen 1–5 följer en palimpsest: en äldre ristning n : auk : har utplånats men kvarstår ännu med fullt skönjbara spår.¹⁶

Fig. 64. 251. Väversunda kyrka. Foto H. Arbman 1929 (ATA).

¹³ Då inskriften på innerdörren till vapenhuset inte är förlorad och den räknas upp i Nordéns förteckning över runinskrifterna från Östergötland, var det säkerligen hans avsikt att ta med den. Den saknas dock i manuset.

¹⁴ Stenen har signum Ög N251 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

¹⁵ Nordén skriver »(si)n», vilket i utgåvan har redigerats till »sin».

¹⁶ Se figur 64.

Plansch 25b. 251. Väversunda kyrka. Foto Nordén 1947. [Vid bilden står: »Altern. se nästa blad! Tag den bästa!« och »Frigöres«. Jansson skriver 1947: »Runor uppm, ej ornamentik. Foto 1947.«]

Plansch 25b. 251. Väversunda kyrka. Foto Nordén 1947. [Vid bilden står: »Altern. se föreg. blad«, »Frigöres« och »Hålles ljusare vid tagningen!«. Jansson skriver 1947: »Runor uppm, ej ornamentik. Foto 1947.«]

252. Väversunda kyrka.¹⁷

Pl. 26.

Litteratur: Holger Arbman, Rapport till Riksantikvarien ^{16/10} 1929, dnr 4378/29 (ATA).

Äldre avbildningar: Foto H. Arbman a.a. (ATA), se figur 65.

Mindre parti av »lockhäll» av kalksten, **största längd** 0,44, **största bredd** 0,42 m., **största tjocklek** 0,09, funnet under obekanta omständigheter¹⁸ och nu förvarat i kyrkans vapenhus. Hällen upptar slingornament, delvis rätt skadade, samt av runor endast nederdelarna av två stavar — den första sannolikt tillhörande ett **u** eller **r** — och mellan dem den så när som på toppen bevarade runan **p**.

¹⁷ Fragmentet har signum Ög N252 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

¹⁸ Fragmentet hittades på kyrkogårdsmuren 1929, se Arbman's rapport till Riksantikvarien (ATA).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.